

Kind- en jongereneffectrapport (JoKER) bij het voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord betreffende de classificatie van films, vertoond in Belgische bioscoopzalen

1 Gegevens van het advies

1.1 Gegevens van de regelgeving

nummer taal- en wetgevingstechnisch advies	NvT
bevoegde minister(s) van de regelgeving	Minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel
RIA	NvT
JoKER	JA
Armoedetoets	
link naar de regelgevingsagenda	NvT

1.2 Gegevens van de aanvrager

e-mailadres	carolien.vanloon@cjsm.vlaanderen.be
organisatie	
beleidsdomein	cultuur, jeugd, sport en media
entiteit	Departement cultuur, jeugd en media

2 Titel en fase



Voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende de classificatie van films, vertoond in Belgische bioscoopzalen

Op 12 januari 2018 werd minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, Sven Gatz, door de Vlaamse Regering gemachtigd een samenwerkingsakkoord m.b.t. een nieuw systeem voor de filmkeuring te onderhandelen met de andere bevoegde ministers in België (zie Vlaamse Regering VR 2018 1201

DOC 0019). Een ontwerptekst voor een samenwerkingsakkoord werd bereikt. Een voorontwerp voor een instemmingsdecreet met het samenwerkingsakkoord en een memorie van toelichting zullen aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd met het oog op de eerste principiële goedkeuring.

3 Samenvatting

Met het oog op een gezamenlijke regeling voor heel België inzake de filmkeuring werd een samenwerkingsakkoord tussen de drie bevoegde gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie onderhandeld. Dit samenwerkingsakkoord geeft vorm aan een nieuwe, transparante en efficiënte regeling voor de bescherming van minderjarigen tegen ongeschikte films voor de ontwikkeling van minderjarigen, vertoond in Belgische bioscopen. Een voorontwerp van decreet voor instemming met dit samenwerkingsakkoord ligt voor advies voor.

3.a Kijkwijzer

In het samenwerkingsakkoord wordt overeengekomen de kijkwijzermethodologie te hanteren voor de classificatie van elke film die voor het eerst wordt vertoond in een Belgische bioscoop. Hiervoor zal een licentie aangekocht worden bij het Nederlandse Instituut voor de Classificatie van Audiovisuele Media (NICAM). NICAM is een sectororganisatie en stichting zonder winstoogmerk.

Met het kijkwijzersysteem worden producties geclassificeerd op basis van een online vragenlijst (coderingsformulier), opgebouwd rond het type van de productie en zes media-inhouden die mogelijk ongeschikt zijn voor de ontwikkeling van minderjarigen (geweld, angst, seks en seksualiteit, discriminatie, drugs en/of alcoholmisbruik en grof taalgebruik). De antwoorden op de vragen, opgenomen in het coderingsformulier, leiden automatisch tot een leeftijdsclassificatie en inhoudsclassificatie. De leeftijdsclassificatie en inhoudsclassificatie moeten steeds samen gelezen worden. De inhoudsclassificatie 'angst' bij een film die geschikt wordt bevonden voor kinderen ouder dan zes jaar, betekent iets anders dan 'angst' bij een film die geschikt wordt bevonden voor kinderen ouder dan twaalf.

Enkele belangrijke kenmerken van het systeem, zijn:

- een streven naar betrouwbaarheid door het bewerkstelligen van een éénvormige manier van interpretatie van de vragen in het coderingsformulier. Door de vragen in het coderingsformulier op een objectiverende manier te stellen, door voorbeelden op te nemen in het coderingsformulier en door vormingen voor de mensen die classificeren, wordt een éénvormige interpretatie van de vragen bewaakt.
- Door controle van het coderingsformulier kan men nagaan hoe een classificatie tot stand kwam. Dit draagt bij tot transparantie van het systeem.
- De inhoudsclassificatie maakt dat de bezoeker, de jongere, het kind, de ouder, de voogd, ... naast een richtinggevende leeftijdsgrens ook informatie krijgt met betrekking tot de aard van de potentieel ongeschikte inhoud.

3.b De toepassing van Kijkwijzer in België

Het samenwerkingsakkoord is van toepassing op alle films die voor het eerst vertoond worden in een Belgische bioscoop. Omwille van praktische redenen wordt een uitzondering voorzien voor films die in



België enkel vertoond worden op een filmfestival. Wel komen de partijen overeen de festivals aan te moedigen de films zelf te classificeren, gebruik makend van de leeftijds- en inhoudsclassificaties die worden gehanteerd (artikel 2, paragraaf 4 van het samenwerkingsakkoord).

Het eerste werkingsjaar in België zal beschouwd worden als een pilootjaar. Er wordt een licentie aangekocht op het kijkwijzersysteem zoals het gehanteerd wordt in Nederland, met een identieke vragenlijst. Op basis van de opgedane ervaringen, van mogelijke klachten en van het advies van een ad hoc samengestelde commissie van experts, wordt tijdens het eerste werkingsjaar onderzocht of inhoudelijke aanpassingen aan specifiek Belgische gevoeligheden nodig zijn.

Indien kijkwijzer ophoudt te bestaan, zullen de bevoegde overheden samen één classificatiesysteem hanteren, bestaande uit minstens vier leeftijds- en vier inhoudsclassificaties. Dit partijen kunnen hiervoor een elektronisch systeem laten ontwikkelen.

Met het samenwerkingsakkoord wordt een co-regulerend systeem opgezet. De gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bepalen de classificatiemethodologie, de toepassing en de klachtenprocedure. De aanbieders (distributeurs en eventueel ook producenten) classificeren de films. De bioscoopexploitanten zijn verantwoordelijk voor het correct informeren van de bezoekers.

De classificatie geldt als aanbeveling. De inhoudsclassificatie die duidelijk zichtbaar en herkenbaar moet worden gecommuniceerd, maakt dat de bezoeker, jongere, ouder, voogd, ... naast een richtinggevende leeftijdsgrens ook informatie krijgt met betrekking tot de aard van de potentieel ongeschikte inhoud.

De coördinatie van het systeem in België, de opvolging van de classificaties en de contacten met NICAM, verlopen via een secretariaat voor de classificatie van films. De Vlaamse Gemeenschap, en met name het Departement Cultuur, Jeugd en Media zal dit secretariaat waarnemen. De financiële kost zal verdeeld worden over de verschillende betrokken overheden. Een stuurgroep, bestaande uit één vertegenwoordiger van elke bevoegde administratie, zal instaan voor de opvolging van het samenwerkingsakkoord.

Het samenwerkingsakkoord voorziet in een klachtenprocedure in twee fasen. Om onontvankelijke klachten en materiële fouten op te vangen, en het aantal zwaardere procedures te beperken, zal het secretariaat voor de classificatie van films eerst bemiddelen tussen de klager en beklagde. Het secretariaat bekijkt de kwaliteit, de correctheid, en de communicatie van de classificatie. Wanneer de bemiddeling niet succesvol is, wordt de klacht behandeld door een klachtencommissie volgens een procedure op basis van weerwoord.

Twee volledige jaren nadat het classificatiesysteem in werking getreden is, zal het samenwerkingsakkoord, inclusief de belangrijkste principes zoals hier geschetst, geëvalueerd worden.

Verder voorziet het samenwerkingsakkoord in een regeling voor trailers, in de mogelijkheid om het systeem uit te breiden naar content verspreid via de lineaire en niet-lineaire omroepen, in een uitzonderingspositie voor de Duitstalige Gemeenschap en in een verdeelsleutel voor de financiering van het nieuwe systeem.



3.c Effecten op kinderen, jongeren en hun organisaties

Op basis van een onderbouwde classificatiemethode wordt een minimumleeftijd voor het zien van een bepaalde film voorgesteld, en wordt de aard van de mogelijk ongeschikte content gecommuniceerd. De leeftijdsclassificaties zijn niet restrictief bedoeld, maar dienen als aanbeveling. De toegang tot de bioscoopzaal zal niet verboden worden aan kinderen en jongeren onder de aanbevolen leeftijd. De inhoudsclassificaties bieden kinderen, jongeren, ouders, leerkrachten, voogden, ... meer informatie om een onderbouwde keuze te maken om al dan wel of niet een filmvertoning bij te wonen, en kunnen handvaten zijn om een onderlinge dialoog hierover aan te gaan. De classificaties zullen duidelijk en herkenbaar gecommuniceerd worden aan de verkooppunten van de bioscoop, maar zullen ook online raadpleegbaar zijn. Zo zijn ze ook bruikbaar voor geclassificeerde films die na de bioscooprelease online, op dvd, via de omroepen, ... worden bekeken.

4 Probleembeschrijving

Momenteel is de federale wet van 1 september 1920 die aan minderjarigen (jonger dan zestien jaar) de toegang tot de bioscoopzalen verbiedt, van toepassing. Enkel wanneer een commissie oordeelde dat een film geschikt is voor minderjarigen, kunnen kinderen en jongeren een voorstelling bijwonen. Door de Bijzondere wet met betrekking tot de Zesde Staatshervorming van 6 januari 2014 werd de filmkeuring een bevoegdheid van de gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel Hoofdstad.

De wet van 1 september 1920 is echter niet aangepast aan de hedendaagse context. De huidige filmkeuring betreft een restrictief systeem. Indien bioscoopexploitanten minderjarigen onder de zestien jaar toelaten tot een ongeschikt bevonden film, is dit een strafbaar feit. Exploitanten beschikken vandaag vaak niet over de mogelijkheid om de leeftijd van jongeren te controleren. Tickets worden online gekocht en de controle van de tickets vindt plaats voor de gedeelde ingang tot meerdere zalen. Bovendien kunnen kinderen en jongeren de ongeschikt bevonden film vaak via andere media, in een private context bekijken.

De wet van 1920 schrijft enkel twee leeftijdsclassificaties voor (kinderen toegelaten en kinderen niet toegelaten), zonder verdere nuancering en zonder inhoudelijke toelichting. Kinderen verschillen onderling sterk. Het ene kind zal sneller onaangename gevoelens van angst ervaren bij een film dan een ander kind van dezelfde leeftijd. Omdat in het huidige systeem enkel sprake is van een leeftijdsclassificatie, biedt de filmkeuring weinig informatie aan en draagt het geenszins bij tot het versterken van mediacompetenties.

De huidige regeling betreft volledige overheidsregulering, waarbij een aangestelde commissie bijna alle films die uitkomen in de Belgische bioscoopzalen keurt. Het hoge tempo waaraan de releases van de films elkaar opvolgen, maakt het moeilijk haalbaar om met een beperkt aantal commissieleden alle films tijdig te classificeren.

Tot slot staat de Vlaamse overheid als enige in voor de implementatie van de wet van 1 september 1920 voor heel België. Voor de implementatie van deze wet voor heel België door de Vlaamse overheid, bestaat momenteel geen wettelijke basis.

Een nieuw beleid, aangepast aan de hedendaagse context, is wenselijk. Hierbij moet o.a. rekening gehouden worden met volgende bepalingen uit het VN - verdrag van de Rechten van het Kind:



- artikel 31 – het recht van het kind ‘op rust en vrije tijd, op deelneming aan spel en recreatieve bezigheden passend bij de leeftijd van het kind, en op vrije deelneming aan het culturele en artistieke leven.’
- artikel 17 – de erkenning van het belang van massamedia voor het kind, en het recht van het kind op informatie en materiaal uit een verscheidenheid van nationale en internationale bronnen, in het bijzonder informatie en materiaal gericht op het bevorderen van zijn of haar sociale, psychische en morele welzijn en zijn of haar lichamelijke en geestelijke gezondheid;
- artikel 17, e – staten die partij zijn bij het Kinderrechtenverdrag moedigen de ontwikkeling van passende richtlijnen voor de bescherming van het kind tegen informatie en materiaal die schadelijk zijn voor zijn of haar welzijn, aan.
- artikel 12 - het recht van het kind om zijn of haar mening te kennen te geven en het recht op het feit dat met deze mening rekening wordt gehouden in elke aangelegenheid of procedure die het kind betreft.

Hiernaast moet ook de realiteit waarbinnen bioscoopexploitanten en distributeurs functioneren, meegenomen worden. Gezien de werking van de distributie- en exploitatiesector op het vlak van vertoning, van verwerving van rechten en van promotie, nationaal georganiseerd zijn, is een uniforme regeling voor heel het Belgische grondgebied wenselijk.

5 Beleidsdoelstelling

Een co-regulerend systeem van aanbevelingen voor de classificatie van films vertoond in de Belgische bioscoopzalen, door een snelle instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

6 Opties

→ Nuloptie: geen instemming met het samenwerkingsakkoord en voorzetting van de implementatie van de wet van 1 september 1920

Vlaanderen neemt geen decretaal initiatief om instemming te verlenen met het samenwerkingsakkoord betreffende de classificatie van films voor het eerst vertoond in een Belgische bioscoop.

→ Optie 2: Instemming met het samenwerkingsakkoord

Vlaanderen neemt een decretaal initiatief om instemming te verlenen met het samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.



→ Optie 3: geen instemming met het samenwerkingsakkoord en afschaffing van de wet van 1 september 1920

Vlaanderen neemt geen decretaal initiatief om instemming te verlenen met het samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, maar schaft de verouderde wet van 1 september 1920 af via een nieuw decreet. De problematiek zal bekeken worden als onderdeel van een beleid inzake mediawijsheid, gericht op het bijbrengen van mediacompetenties.

Tot slot bestaat een vierde beleids optie, namelijk een technologieneutraal systeem voor de bioscoop en de lineaire en niet-lineaire omroepen, voor heel België. Uit de gesprekken met de andere bevoegde overheden bleek dat dit geen realistische optie was. Deze optie wordt dan ook niet verder uitgewerkt.



7 Analyse van de effecten

Doelgroepen

- minderjarigen
- ouders, voogden, leerkrachten, ...
- distributeurs
- cinema-uitbaters
- Vlaamse overheid

Nuloptie

Effectbeschrijving

De federale wet van 1 september 1920 die aan minderjarigen de toegang tot de cinema verbiedt, blijft van toepassing. De Vlaamse overheid staat in voor de implementatie van de wet voor heel België.

Vergelijkingstabel van alle effecten

Doelgroepen	voordelen		nadelen	
	Omschrijving	schatting	Omschrijving	schatting
minderjarigen	<p>Gezien de restrictieve invulling, kan gesteld worden dat minderjarigen beschermd worden tegen ongepaste content.</p> <p>-> opmerkingen :</p> <p>Opdat dit zou opgaan, dienen films op een strikte manier gekeurd te worden. Ook dient de toegang tot de zalen effectief verboden te worden.</p>		<p>Het recht op deelname aan het culturele leven, het recht op participatie en het recht op informatie en de bescherming tegen ongeschikte content worden niet optimaal ingevuld door:</p> <ul style="list-style-type: none"> - de restrictieve invulling en doordat de wet slechts twee leeftijdscategorieën voorschrijft; - de beperkte transparantie; - de mindere betrouwbaarheid van de keuringen; - dat er geen inhoudelijke informatie wordt meegegeven om in te schatten of een film die kinderen toegelaten is, ongeschikt is voor een andere leeftijd jonger dan 16 jaar; - het feit dat geen rekening gehouden wordt met de mening van minderjarigen - het risico dat films in de toekomst mogelijk niet langer gekeurd geraken; - de afwezigheid van een klachtenprocedure waardoor de burger zich enkel tot de Raad van State kan richten. 	



ouders, voogden, leerkrachten, ...	Een niet-bediscussieerbare leeftijdsgrens en de restrictieve invulling, scheidt een duidelijk kader.	<p>Geen inhoudelijke informatie om</p> <ul style="list-style-type: none"> - de dialoog aan te gaan met de minderjarigen; - om in te schatten of een film die kinderen toegelaten is, ongeschikt is voor een andere leeftijd jonger dan 16 jaar. <p>Door de afwezigheid van een klachtenprocedure, kan de burger zich enkel tot de Raad van State richten met een klacht.</p>
distributeurs	beperkte kostprijs	<p>planlast</p> <ul style="list-style-type: none"> - inspanningen (financieel en personeel) - blijvend organiseren van visies - korte deadlines voor het verkrijgen van de classificatie en release in de zaal <p>risico dat in de toekomst niet alle films gekeurd geraken</p> <p>De classificatie van de films is moeilijk te voorspellen (nodig voor optimale promotie en aanspreken van doelgroepen), waardoor een gevoel van willekeur kan ontstaan.</p> <p>Risico op een asymmetrische regeling in België, omdat de andere bevoegde overheden mogelijk uiteenlopende regelingen zullen opzetten, waardoor de distributeurs aan meerdere regelgevingen moeten voldoen voor de distributie van eenzelfde film.</p> <p>Geen mogelijkheid tot co-regulering</p>
exploitanten		<p>strafrechtelijk aanspreekbaar</p> <p>verplicht tot het uitvoeren van controles en strafrechtelijk aanspreekbaar</p> <p>risico dat in de toekomst niet alle films gekeurd geraken</p> <p>Geen mogelijkheid tot co-regulering</p>



Vlaamse overheid	correcte wettelijke basis voor de uitvoering van de filmkeuring voor het Vlaams Gewest	De andere bevoegde overheden leveren geen bijdrage aan de inspanningen van de Vlaamse overheid. Geen resultaat voor de onderhandelingen met de vier andere bevoegde overheden.
------------------	--	---



Optie 2: Instemming met het samenwerkingsakkoord

Effectbeschrijving

Alle films voor het eerst vertoond in een Belgische bioscoop worden geclassificeerd volgens de vooropgestelde classificatiemethodologie. De leeftijds- en inhoudsclassificatie zullen herkenbaar en zichtbaar worden gecommuniceerd, en dienen als een aanbeveling.

Vergelijkingstabel van alle effecten

Doelgroepen	voordelen		nadelen	
	Omschrijving	schatting	omschrijving	schatting
minderjarigen	<p>De bescherming van minderjarigen, hun recht om zelf betrokken te worden en het recht op deelname aan het culturele leven wordt beter bewerkstelligd door:</p> <ul style="list-style-type: none"> - een meer genuanceerde classificatie; - een systeem van aanbevelingen waarbij een herkenbare en zichtbare communicatie van de classificatie verplicht is; - een transparante classificatiemethode; - een classificatiemethode die inzet op betrouwbaarheid; - een toegankelijke klachtenprocedure, bestaande uit twee fases; - de keuze voor een pilootjaar waardoor eventuele aanpassingen relatief snel mogelijk zijn, en - de grondige evaluatie na 2 jaar. <p>Dankzij de inhoudsclassificatie kunnen minderjarigen, eventueel in overleg met ouders, cf. hun recht op participatie, meer onderbouwde keuzes maken voor het al dan wel of niet bijwonen van een filmvertoning. Er wordt meer verantwoordelijkheid gelegd bij de minderjarigen door het verlaten van een restrictief systeem.</p>		<p>Een systeem van aanbevelingen, maakt dat minderjarigen ondanks de adviezen alsnog een vertoning van een ongeschikte film kunnen bijwonen.</p>	



ouders, voogden, leerkrachten, ...	<p>De meer genuanceerde classificaties maken dat deze doelgroep beter kan inschatten of een film al dan wel of niet geschikt is.</p> <p>Door de inhoudsclassificatie worden er meer handvaten aangereikt om een gesprek aan te gaan met minderjarigen.</p> <p>een toegankelijke klachtenprocedure bestaande uit twee fases</p>	Er wordt meer verantwoordelijkheid bij de ouders, voogden, ... gelegd door het verlaten van een restrictief systeem.
distributeurs	De eigen verantwoordelijkheid voor de classificatie van de films die ze distribueren, met een transparant en betrouwbaar systeem, bevordert het vertrouwen van de distributeurs in het systeem.	noodzakelijke inspanning om een werknemer aan te stellen die classificeert risico op planlast
exploitanten	geen controle van de leeftijden	noodzakelijke inspanning opdat de classificatie duidelijk en zichtbaar wordt geclassificeerd, en opdat het zaalpersoneel voldoende op de hoogte is van de betekenissen van de classificaties
Vlaamse overheid	<p>co-regulering bevordert de dialoog met de sector</p> <p>een wettelijke regeling</p> <p>alle betrokken overheden zullen een financiële bijdrage leveren voor de uitvoering</p> <p>uitbreiding naar lineaire en niet-lineaire omroepen mogelijk</p>	<p>grotere belasting door de secretariaatsfunctie (inhoudelijke opvolging, aanstellen klachtencommissie, ...)</p> <p>overheid kan niets ondernemen als minderjarigen of hun ouders besluiten dat een film met ongepaste inhoud kan bekeken worden, ondanks andersluidende aanbeveling</p>



Optie 3: geen instemming met het samenwerkingsakkoord en afschaffing van de wet van 1 september 1920

Effectbeschrijving

Geen enkele film vertoond in een bioscoop, gevestigd in het Vlaams Gewest, moet geclassificeerd worden. De toegang tot de bioscoopzaal wordt niet verboden aan minderjarigen. De problematiek zal door de Vlaamse overheid bekeken worden als onderdeel van een beleid inzake mediawijsheid.

Vergelijkingstabel van alle effecten

Doelgroepen	voordelen		nadelen	
	Omschrijving	schatting	omschrijving	schatting
minderjarigen	Gezien minderjarigen elke filmvertoning in een reguliere Belgische bioscoop kunnen bijwonen, is het recht op deelname aan het culturele leven gegarandeerd.		Er is geen filmclassificatie die minderjarigen beschermt tegen het bijwonen van bioscoopvertoningen van ongeschikte films. Er wordt zeer veel verantwoordelijkheid bij de minderjarigen gelegd, zonder ondersteuning door het aanreiken van informatie. Er wordt niet tegemoetgekomen aan de internationale verplichtingen tot bescherming van de minderjarigen.	
ouders, voogden, leerkrachten, ...			Er wordt zeer veel verantwoordelijkheid bij de ouders, voogden, leerkrachten, .. gelegd zonder dat zij ondersteund worden door het aanreiken van informatie. Ouders hebben nochtans het recht op ondersteuning door de overheid.	
distributeurs	geen planlast geen risico dat films niet tijdig geclassificeerd geraken		Een asymmetrische regeling in België waarbij de wet van 1 september 1920 nog steeds van toepassing zal zijn in de andere regio's.	
exploitanten	geen controle van de leeftijden			
Vlaamse overheid	vermindering planlast kans om de problematiek te benaderen als onderdeel van een beleid rond mediawijsheid			



8 Vergelijking van de opties

Met optie 2 wordt gekozen voor een co-regulerend systeem voor heel België waarbij op basis van een transparante methodologie een genuanceerde classificatie wordt aanbevolen. Het aanbevelend of adviserend karakter maakt dat het recht van het kind op deelname aan het culturele leven is bewaakt. Dit kan in het gedrag komen bij een restrictief systeem met weinig leeftijdsclassificaties. De optie biedt een betere bescherming aan minderjarigen tegen ongewenste content dan de derde optie. Met een co-regulerend systeem kiest de overheid voor een transparant systeem met een toegankelijke klachtencommissie. Ook de keuze om te werken met een pilootjaar, en de grondige evaluatie na twee jaar werking, dragen bij tot de bescherming van de minderjarigen. Bovendien is een zichtbare en duidelijke communicatie van de classificaties verplicht.

9 Uitvoering



Zes maanden na de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord moeten alle films geclassificeerd worden volgens het nieuwe systeem. De periode tussen de inwerkingtreding en deze zes maanden zullen gebruikt worden voor de voorbereidingen. Een campagne zal burgers, gezinnen en ook kinderen en jongeren informeren voor de start. Met het Kenniscentrum Mediawijsheid zal bekeken worden welke rol zij kunnen opnemen.

Ten laatste twaalf maanden nadat de nieuwe classificatiemethodologie wordt toegepast, zal een ad hoc commissie van experts adviseren of, en indien van toepassing, welke aanpassingen aan de kijkwijzermethodologie nodig zijn met het oog een optimale bescherming van Belgische minderjarigen, gelet op culturele en wetenschappelijke specificiteiten. De commissieleden kunnen over volgende expertises beschikken: kinderpsychologie, pedagogie, kinderrechten, mediarecht, cultuurfilosofie, moraalfilosofie of een andere specialisatie met betrekking tot kinderen en jongeren. De commissie van experts zullen hun advies uitbrengen aan de stuurgroep, die hierover verslag uitbrengt aan de bevoegde ministers.

10 Administratieve lasten



Er zijn geen administratieve lasten voor kinderen, jongeren en hun organisaties.

11 Handhaving



Het samenwerkingsakkoord voorziet in een klachtenprocedure bestaande uit twee fases. In eerste instantie kan het secretariaat voor de classificatie van films bemiddelend optreden. Wanneer een bemiddeling niet succesvol is, wordt de klacht automatisch voorgelegd aan een klachtencommissie. Deze commissie bestaat uit maximum achttien leden en is samengesteld uit bijvoorbeeld experts in de jeugdbescherming, experts in de kinder- en jeugdpsychologie, juristen, magistraten, aangesteld door de bevoegde overheden. Elke klacht wordt behandeld door drie commissieleden, in de mate van het mogelijke de linguïstische diversiteit en genderdiversiteit respecterend. Het betreft een klachtenprocedure op basis van weerwoord. Volgende sancties zijn mogelijk: de verplichting tot correcte communicatie; een waarschuwing; een publicatie van de uitspraak, of een boete.

12 Evaluatie



Twee volledige jaren nadat het classificatiesysteem in werking is getreden, zal een algemene evaluatie van



het aanbevelende co-regulerende systeem, van de toepassing ervan en van dit samenwerkingsakkoord volgen.

13 Consultatie

Extern

Op 9 oktober 2015 werd de studiedag '*Een alternatief voor de filmkeuring*', georganiseerd door de drie gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad.

Intern

Er werd rekening gehouden met het JoKER-advies.



14 Contactinformatie

Carolien Van Loon – beleidsmedewerker
Departement Cultuur, Jeugd, Media
Afdeling Waarborgen en beheren
Team Media en Film
carolien.vanloon@cjsm.vlaanderen.be

